

Sygn. akt VII U 1689/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Danuta Dadej - Więsyk

Protokolant prot. sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2016 roku w Lublinie

sprawy J. H. i J. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołań J. H. i J. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 31 lipca 2015 roku numer (...)

I. oddala odwołania;

II. zasądza od J. H. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od J. J. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1689/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 lipca 2015 roku, (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 121 ze zm.) stwierdził, że J. H. jako pracownik u płatnika składek (...) J. J. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 kwietnia 2015 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zgromadzone w toku postępowania dokumenty nie potwierdzają faktycznego wykonywania przez J. H. obowiązków wynikających z ustalonego przez strony stanowiska pracy. W ocenie Zakładu przedłożone dokumenty zostały sporządzone przez strony umowy celem przeświadczenia organu rentowego, że czynności z nich wynikające zostały skutecznie dokonane podczas gdy w rzeczywistości noszą znamiona pozorności. Zakład podniósł również, że pracownik nie mogła zostać dopuszczona do pracy od dnia 1 kwietnia 2015 roku z uwagi na to, że zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania pracy zostało wystawione dopiero w dniu 10 czerwca 2015 roku. Nadto organ rentowy zwrócił uwagę na okoliczność, że wynagrodzenie innych pracowników zatrudnionych u płatnika składek na podstawie umów zlecenie i umów o pracę kształtuje się na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę pomimo zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie bez znaczenia dla Zakładu pozostawała okoliczność pozostawiania przez J. H. w zatrudnieniu od dnia 1 grudnia 2013 roku u innego płatnika składek w pełnym wymiarze czasu pracy. Powołane okoliczności uzasadniały

stanowisko Zakładu o tym, że umowa o pracę z dnia 1 kwietnia 2015 roku została zawarta dla pozorów, a jej celem nie było wykonywanie obowiązków pracowniczych przez oznaczony czas, ale skonstruowanie okoliczności i wytworzenie dokumentów świadczących o pozostaniu w stosunku pracy w celu uzyskania prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. (decyzja – k. 1 – 3v. akt rentowych)

W odwołaniu pełnomocnik J. H. zaskarżył wskazaną decyzję w całości zarzucając rozstrzygnięciu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na bezzasadnym przyjęciu przez organ rentowy, iż umowa o pracę zawarta pomiędzy ubezpieczoną a płatnikiem składek została zawarta dla pozorów. W uzasadnieniu pełnomocnik podniósł, że J. H. faktycznie podjęła z dniem 1 kwietnia 2015 roku pracę na rzecz płatnika składek na stanowisku menagera zajmując się pozyskiwaniem kontraktów w sezonie 2015 roku. Pełnomocnik podniósł, że ubezpieczona posiada odpowiednie wykształcenie i doświadczenie zawodowe w zakresie powierzonych obowiązków oraz posiada zaufanie płatnika składek będąc jego córką, przez co daje najlepszą rękojmię należytego i rzetelnego wykonywania obowiązków pracowniczych. W dalszej części uzasadnienia pełnomocnik odniósł się do okoliczności dotyczących stanu zdrowia ubezpieczonej, podnosząc, że podejmując zatrudnienie była w pierwszych miesiącach ciąży i gdyby nie zaistniały niespodziewane komplikacje związane z przebiegiem ciąży, nie byłoby przeszkód, biorąc pod uwagę zakres realizowanych obowiązków, żeby do dnia porodu J. H. świadczyła pracę. W ocenie pełnomocnika fakt, że stan zdrowia ubezpieczonej uległ pogorszeniu i otrzymała zwolnienie lekarskie od pracy nie może podważać istnienia stosunku pracy biorąc pod uwagę okoliczność rzeczywistego wykonywania pracy i założenie ubezpieczonej, że wykonując zalecone badania w okresie pierwszego udzielonego jej zwolnienia lekarskiego, jej stan zdrowia pozwoli na szybki powrót do pracy. (odwołanie – k. 2 – 9 akt sądowych)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podnosząc argumenty, które legły u podstaw zaskarżonego rozstrzygnięcia. (odpowiedź na odwołanie – k. 12 – 13v. a.s.)

Odwołanie od decyzji z dnia 31 lipca 2015 roku wniósł również płatnik składek J. J. podnosząc zarzut oraz argumenty na jego uzasadnienia odpowiadające podniesionym w odwołaniu ubezpieczonej. (odwołanie – k. 22 – 29 a.s.)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podnosząc argumenty, które legły u podstaw zaskarżonego rozstrzygnięcia. (odpowiedź na odwołanie – k. 70 – 71v. a.s.)

Na posiedzeniu w dniu 11 maja 2016 roku pełnomocnik organu rentowego wnosił o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. (protokół – k. 116 a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. J., zwany w dalszej części płatnikiem składek, od dnia 1 września 2006 roku prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) w zakresie realizacji projektów budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków, a w szczególności w zakresie specjalistycznych podbić fundamentów w obiektach zabytkowych położonych na obszarze S. w L..

J. H., zwana w dalszej części ubezpieczoną, córka płatnika składek, legitymuje się wykształceniem wyższym inżynierskim budowlanym o specjalizacji technologia organizacji budowy. Od listopada 2013 roku jest zatrudniona w D. P.H.U. (...) na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kosztorysanta i świadczy pracę w godzinach od 8.00 do 16.00 w biurze przy ul. (...) w L. oraz na terenie robót budowlanych.

W dniu 1 kwietnia 2015 roku ubezpieczona i płatnik składek zawarli umowę o pracę na czas nieokreślony na podstawie której ubezpieczona została zatrudniona w niepełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku menagera za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 1 750,00 złotych brutto miesięcznie. Strony umowy ustalił, że do obowiązków ubezpieczonej będzie należała reprezentacja firmy, nadzór nad pracą firmy, tworzenie ofert cenowych oraz poszukiwanie nowych klientów. W tym dniu przeszła szkolenie wstępne w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. W dniu zawarcia umowy J. H. była w 3 miesiącu ciąży mnogiej i miała świadomość tego stanu.

Przez okres od jednego do dwóch tygodni ubezpieczona zajmowała się segregowaniem dokumentacji płatnika składek dotyczącej realizowanych w poprzednich latach projektów budowlanych. Układała je datami w celu sprawdzenia możliwości wyegzekwowania należności z tych projektów. Wcześniej te czynności wykonywał płatnik składek. Wspólnie z płatnikiem składek sporządziła jedną ofertę realizacji projektu budowlanego przedłożoną (...) Przedsiębiorstwu (...) w L.. G. jednak zajmowała się wyszukiwaniem na stronach internetowych ofert dotyczących inwestycji budowlanych. Nadto ubezpieczona zajmowała się przygotowaniem w programie kosztorysowym wyceny poszczególnych robót, co polegało na tym, że wyszukiwała w tym programie odpowiednią pozycję odnośnie zakresu robót, wprowadzała obmiar wykonywanych robót i robiła wycenę robocizny, materiału i sprzętu. W zakresie przygotowania dokumentacji kosztorysowej ubezpieczona w dniach 15 i 16 kwietnia 2015 roku przygotowała kosztorys ofertowy na ścianki ażurowe na potrzeby realizacji projektu remontu budynku Sądu Okręgowego w Lublinie przy ul. (...) oraz w dniu 17 kwietnia 2015 roku kosztorys na murki wewnętrzne budynku jednorodzinne na potrzeby realizacji projektu budowlanego przy ul. (...) w L. na rzecz P. K.. Przy sporządzeniu pierwszego kosztorysu pomagał ubezpieczonej zatrudniony przez płatnika składek na stanowisku majstra budowy P. C.. Miało to miejsce podczas jednego spotkania w mieszkaniu przy ul. (...).

Wskazane czynności ubezpieczona miała wykonywać po zakończeniu pracy w pełnym wymiarze czasu pracy w mieszkaniu płatnika składek w którym przechowuje on dokumentację związaną z prowadzoną działalnością przy ul. (...) w L., w wydzielonym pokoju do pracy biurowej, w którym znajduje się biurko, komputer, drukarka, faks, skaner oraz szafki na segregatory z dokumentami, stanowiące własność płatnika składek. Od dnia 1 kwietnia 2015 roku, zazwyczaj około 16.30 ubezpieczona przyjeżdżała do mieszkania płatnika składek i wykonywała wyżej wskazane czynności. Miała pracować przez 4 godziny jednakże strony umowy nie poczyniły ustaleń co do konkretnych godzin pracy, których ubezpieczona miałaby przestrzegać. Podczas pracy ubezpieczonej w mieszkaniu przy ul. (...) przebywał po zakończeniu własnej pracy płatnik składek, który w razie potrzeby konsultował się z ubezpieczoną. Nie ingerował jednak w tok pracy skarżącej, z ciekawości jednak zaglądając do pokoju w którym pracowała ubezpieczona.

W dniu 30 kwietnia 2015 roku ubezpieczona podczas wizyty u ginekologa w związku z ciążą otrzymała zalecenie rezygnacji z pracy. W związku z tym od dnia 1 maja 2015 roku skarżąca przebywała na zwolnieniu lekarskim. W dniu 14 maja 2015 roku podczas wizyty kontrolnej u ginekologa została skierowana do szpitala w którym przebywała od dnia 15 maja 2015 roku do dnia 25 maja 2015 roku oraz ponownie od dnia 23 czerwca 2015 roku. Poród miał miejsce w dniu(...) roku w 7 miesiącu ciąży.

Za pracę wykonaną w kwietniu 2015 roku płatnik składek wypłacił ubezpieczonej wynagrodzenie.

Przed rozpoczęciem wykonywania pracy ubezpieczona otrzymała od płatnika składek skierowanie na badania lekarskie jednakże badania nie zostały przeprowadzone przed dniem 1 kwietnia 2015 roku z uwagi na brak czasu skarżącej. Na temat nieprzeprowadzenia badań przed dniem zawarcia umowy ubezpieczona z płatnikiem składek nie rozmawiała. Orzeczenie lekarza medycyny pracy stwierdzające brak przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku menagera otrzymała w dniu 10 czerwca 2015 roku.

(kopia umowy o pracę, kopia orzeczenia lekarskiego, kopie zaświadczeń lekarskich, kopie dokumentacji płacowej, kopie list obecności, kopia karty szkolenia wstępnego - k. 11 a.s.; zeznania ubezpieczonej J. H. - k. 84v. - 86v., 115 - 115v. a.s.; zeznania płatnika składek J. J. - k. 86v. - 87v., 115v. - 116 a.s.; zeznania świadka P. C. - k. 112 - 113v. a.s.; zeznania świadka A. M. - k. 113v. - 114 a.s.; zeznania świadka M. R. - k. 114 - 115 a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów. Ich autentyczność w toku procesu nie była kwestionowana przez strony. Ich forma oraz treść nie wzbudziła ponadto wątpliwości co do ich autentyczności z urzędu, wobec czego zostały one uznane za wiarygodne w całości i jako takie stanowiły pełnowartościowe źródło informacji o okolicznościach faktycznych w sprawie. Nadto Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o zeznania ubezpieczonej J. H. i płatnika składek J. J. oraz powołanych świadków P. C., A. M. i M. R., którym dał wiarę w całości. Ich zeznania są logiczne, wzajemnie się uzupełniają oraz korelują z treścią dokumentacji

znajdującej się w aktach sprawy i aktach organu rentowego. Sąd nie stwierdził podstaw do kwestionowania ich wiarygodności w zakresie dokonanych ustaleń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonej J. H. oraz płatnika składek J. J. nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Istota sporu, biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji oraz odwołań, sprowadzała się do oceny czy zawarta między ubezpieczoną a płatnikiem składek umowa o pracę, kreująca stosunek pracy od dnia 1 kwietnia 2015 roku, miały charakter pozorny w rozumieniu art. 83 § 1 k.c.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem pozorność umowy wzajemnej w rozumieniu art. 83 § 1 k.c. występuje wówczas, gdy strony umowy składając oświadczenia woli nie zamierzają osiągnąć skutków, jakie prawo wiąże z wykonywaniem tej umowy. W odniesieniu do umowy o pracę oświadczenia te zawierają określone w art. 22 k.p. elementy umowy o pracę, tj. zobowiązanie pracownika do wykonywania pracy i zobowiązanie pracodawcy do wypłacania wynagrodzenia, natomiast ich pozorność polega na tym, że strony nie zamierzają osiągnąć skutków wynikających z umowy o pracę. Przy ich składaniu obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a osoba figurująca jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 roku, sygn. II UK 321/04).

W ustalonym stanie faktycznym sprawy wskazane cechy pozorności umowy o pracę, wbrew stanowisku organu rentowego, wyrażonym w zaskarżonej decyzji, się nie ziściły. Ubezpieczona wykonywała pewne czynności w okresie od dnia 1 kwietnia 2015 roku do dnia 30 kwietnia 2015 roku na rzecz płatnika składek, który z tej pracy korzystał i wypłacił za nią wynagrodzenie. Jak bowiem ustalono od dnia 1 kwietnia 2015 roku w ramach zawartej umowy o pracę zajmowała się segregowaniem dokumentacji płatnika składek dotyczącej realizowanych w poprzednich latach projektów budowlanych, układając je datami w celu sprawdzenia możliwości wyegzekwowania należności z tych projektów, wspólnie z płatnikiem składek sporządziła jedną ofertę, wyszukiwała na stronach internetowych oferty dotyczące inwestycji budowlanych oraz sporządziła dwa kosztorysy ofertowe.

Wskazane czynności ubezpieczona wykonywała po zakończeniu pracy w pełnym wymiarze czasu pracy w mieszkaniu płatnika składek w którym przechowuje dokumentację związaną z prowadzoną działalnością przy ul. (...) w L., w wydzielonym pokoju do pracy biurowej.

Niemniej powyższa ocena nie może prowadzić do uznania żądania odwołania za zasługujące na uwzględnienie.

Należy bowiem mieć na uwadze, że pozorność ma miejsce nie tylko wtedy kiedy praca nie jest świadczona, a także wówczas, gdy jest świadczona, ale na innej podstawie niż umowa o pracę. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 roku, sygn. I UK 43/09) W każdym przypadku, jak wskazuje się w orzecznictwie, decydujące znaczenie mają treść umowy i okoliczności faktyczne jej wykonywania, w kontekście art. 22 k.p., który zawiera legalną definicję stosunku pracy, wskazuje na jego cechy, określa jego treść, podmioty oraz zobowiązania wzajemne stron. Konstytutywne cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych to dobrowolność, osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, podporządkowanie, wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy ponoszącego ryzyko związane z zatrudnieniem i odpłatny charakter zatrudnienia. Wymienione elementy powinny wystąpić łącznie by doszło do zawarcia stosunku prawnego, o którym mowa w art. 22 k.p. Dlatego też o charakterze umowy o świadczenie pracy nie może przesądzić tylko jeden jej element, ale całościowość okoliczności faktycznych. W przypadku ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym występowały elementy obce stosunkowi pracy (np. brak podporządkowania), nie jest możliwa jego kwalifikacja do stosunku pracy. W ustalonym stanie faktycznym sprawy istotnego znaczenia nabiera okoliczność podporządkowania i kontroli pracy ubezpieczonej przez płatnika składek w czasie jej świadczenia, bowiem jak wskazuje się w orzecznictwie, podporządkowanie jest jedną z najistotniejszych cech stosunku pracy, a jej brak jest wystarczający do uznania, że wykonywana praca nie jest świadczona w ramach stosunku pracy. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 roku, sygn. I UK 43/09)

Z poczynionych ustaleń wynika, że płatnik składek nie kontrolował pracy ubezpieczonej w stopniu typowym dla stosunku pracy. Jak bowiem ustalono podczas pracy ubezpieczonej w mieszkaniu przy ul. (...) przebywał również po zakończeniu własnej pracy płatnik składek, który w razie potrzeby konsultował się z ubezpieczoną. Co istotne nie ingerował jednak w tok pracy skarżącej, jedynie z ciekawości zaglądając do pokoju w którym pracowała ubezpieczona. Dla tak ustalonego stanu faktycznego symptomatyczne jest stwierdzenie płatnika, iż w razie przyjazdów wnioskodawcy przebywał w domu po pracy.

Nadto jak ustalono co do godzinowego wymiaru czasu pracy w konkretnych dniach strony umowy nie poczyniły ustaleń co do konkretnych godzin pracy, których ubezpieczona miałaby przestrzegać. Strony w żaden sposób, nie udowodniły czasu pracy skarżącej i faktycznych godzin jej wykonywania. Powołani świadkowie mieli jednostkowy kontakt ze skarżącą, a dołączona lista obecności, w kontekście ustaleń, iż nie była podpisywana codziennie, nie stanowi dowodu, iż czynności podejmowane przez J. H. zajmowały jej 4 godziny dziennie. Poczynione ustalenia Sąd oparł na zeznaniach ubezpieczonej oraz płatnika składek z których treści wynika, że główną przyczynę relacji zachodzącej w ramach zawartej umowy o pracę stanowiła okoliczność zaufania jakie płatnik składek miał wobec ubezpieczonej jako córki.

Wskazana okoliczności, wynikające zdaniem Sądu ze stosunku pokrewieństwa, nie usprawiedliwia wyłączenia podstawowego elementu konstrukcyjnego stosunku pracy w postaci podporządkowania, egzekwowanego przez pracodawcę realną kontrolą pracy świadczonej przez pracownika. Wyżej wskazana relacja jaka zachodziła między ubezpieczoną a płatnikiem składek, i jej konsekwencje w postaci braku kontroli pracy, w istocie prowadzą do niemożności uznania łączącego strony stosunku prawnego za stosunek pracy. Z tych względów okoliczność podpisywania listy obecności należało uznać za jedynie formalny akt, nie stwarzający dla pracodawcy realnej możliwości rzeczywistej, pracowniczej kontroli nad wykonywaną przez zatrudnioną pracą. Potwierdzają to zeznania ubezpieczonej i płatnika składek z których wynika, że J. H. nie podpisywała listy codziennie.

Nadto zdaniem Sądu wnioski o braku podporządkowania typowego dla stosunku pracy wzmocnia okoliczność, że pomimo otrzymania od płatnika składek przed rozpoczęciem wykonywania pracy skierowania na badania lekarskie, ubezpieczona przed dniem 1 kwietnia 2015 roku tych badań nie przeprowadziła z uwagi na brak czasu, a płatnik składek przedłożenia orzeczenia stwierdzającego brak przeciwwskazań do świadczenia pracy o ubezpieczonej nie egzekwował. Strony umowy o zaistniałej sytuacji nie rozmawiały.

Z poczynionych ustaleń wynika, również, iż ubezpieczona nie realizowała obowiązków wynikających z dołączonego, podpisanego przez strony zakresu obowiązków. Wynika z niego, iż do podstawowych zadań skarżącej należała reprezentacja firmy, nadzór nad pracą firmy, tworzenie ofert cenowych oraz poszukiwanie nowych klientów. Strony nie przedstawiły dowodów na okoliczności wykonywania przez wnioskodawczynię opisanych jako pierwsze zadań dotyczących, reprezentacji i nadzoru, dołączyły jedną ofertę. A z zeznań stron wynika, iż do podstawowych obowiązków skarżącej, zatrudnionej na stanowisku menagera, należało porządkowanie dokumentów.

Należy również wskazać, że w realiach sprawy nie ziszcila się również intencja zatrudnienia ubezpieczonej, zgodnie z którą uzasadnieniem dla zatrudnienia skarżącej była potrzeba odciążenia płatnika składek oraz jego pracownika w wykonywaniu obowiązków związanych ze sporządzaniem dokumentacji kosztorysowej. Jak bowiem wynika z poczynionych ustaleń przy sporządzaniu dwóch kosztorysów przez ubezpieczoną uczestniczyli płatnik składek oraz P. C..

Podsumowując ustalenie, że umowa o pracę z dnia 1 kwietnia 2015 roku, zawarta pomiędzy J. H. a J. J. miała charakter pozorny, pociąga za sobą jej nieważność. Jednocześnie wskazana umowa jako pozorna, nie stanowi tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego, rentowych, chorobowego i wypadkowego, wobec czego zaskarżoną decyzję stwierdzającą, że J. H. jako pracownik u płatnika składek J. J. prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 kwietnia 2015 roku, należało uznać za zasadną.

Z tych względów Sąd Okręgowy na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd Okręgowy oddalając odwołania oparł na treści przepisu art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz § 2 ust. 1 i ust. 2 i § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 sierpnia 2015 roku. Stosownie bowiem do przepisu § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1078) do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Zasadzając od J. H. oraz J. J. na rzecz organu rentowego reprezentowanego przez profesjonalnego który złożył wniosek o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych w przepisany terminie kwotę po 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, Sąd miał na uwadze pogląd zgodnie z którym w sprawie o ustalenie obowiązku ubezpieczenia, jako zdecydowanie bliższej rodzajowo sprawie o przyznanie takich świadczeń (zgodnie z ogólną zasadą, według której wysokość stawek w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się przyjmując za podstawę stawkę o najbardziej zbliżonym rodzaju wyrażoną w § 5), podstawę zasądzenia opłaty za czynności radcy prawnego powinny stanowić w niej minimalne stawki przewidziane w rozporządzeniu dla spraw z zakresu ubezpieczenia społecznego. (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 29 września 2014 roku, sygn. III AUz 230/14)